

νομίζω, εἶνε μία ἐκ τῶν σπουδαιότερων ἐνδείξεων, ὡς εὐριτκομένων τῶν ἀνθρώπων ἐκείνων, ὡς ἐκ τῶν χρόνων, ἐν οἷς ἔζων, νὰ διακρίνωσι σαφῶς τὰ πηλικιότερα κτίρια, μὴ μνημονεύσωσι δὲ τῶν νεωτέρων ὡς γνωπτῶν καὶ κοινοτέρων.

Ἡδύναντό τις ἴσως ἐνταῦθα νὰ συμβουλευθῇ τὴν γνώμην νεωτέρων περιηγητῶν· ἀλλὰ δυστυχῶς καὶ παρὰ τούτοις οὐδεμίαν συμφωνίαν δυστυχῶς. Καὶ οὗτοι οὐ μόνον ἀλλήλοις οὐ τὰντὰ δοξάζουσιν ἀλλὰ παλλάκις καὶ αὐτοὶ ἐκυτοῖς ἀντιδοξοῦσιν. Ὁ Ross π. χ. ἀναφέρει ἐν τῇ περιηγήσει τοῦ ἀπλῶς ἀρχαίου τὸν Πύργον, χωρὶς ὅμως νὰ δεικνύεται καὶ ὁ λόγος τῆς εἰς τὴν ἀρχαιότητα ἀναγωγῆς. Ὁ δὲ Fiedler, ὁ περισσύτερον ἐπὶ τῶν νήσων δικτρίψας, περὶ τοῦ Πύργου τοῦ ἁγίου Πέτρου ῥητῶς λέγει (T. II. σ. 235—236) ὅτι: «wohl der byzantiner Zeit angehört». Παρ' αὐτοῦ δ' ἐσχεδιάσθη ἡ παρτιθεμένη ἐνταῦθα εἰκὼν.

Πύργος τοῦ ἁγίου Πέτρου ἐν Ἀνδρῶ

Λόγου δὲ γιγνομένου (132 σ.) περὶ τινος θέσεως ὅπου φρίνονται ἔχνη συν-
οικισμοῦ ἐπὶ τῆς Σίρνου, ἀποδίδωσι ταῦτα τοῖς Ἑνετοῖς, δύο δὲ πύργους,
ἐγγὺς ἐκεῖ κατεστραμμένους τότε ἀποδίδωσιν εἰς ἐνετικὰς οἰκογενεῖας τοῦ
Κοζαδίνου καὶ Ἀκαρόνιχ. Ὁ αὐτὸς ὅμως οὗτος (ἐν σ. 134) προκειμένου
περὶ ὁμοιοτάτου τούτοις πύργου, ὃν ἀνωτέρω ἀνεφέρκαμεν, τοῦ παρὰ τὰ
Ἐξάμπελα, λέγει τοῦτον ἀρχαίον ἐλληνικόν, ἀδικυροῶν πρὸς τὰ πρότε-
ρον εἰρημένον. Ἐκ τούτου κατὰφαίνεται ὅτι εἴτε ἐνεκα βραχείας διαμονῆς
καὶ ἐλλείψεως χρόνου εἰς ἐξέτασιν τελείαν, εἴτε ἐνεκα ἄλλων εἰδικῶν